

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové ve věci

žalobce: **F. S.**
místem pobytu X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Machem
sídlem Slezská 1297/3, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Městský úřad Velké Meziříčí**
sídlem Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání meritorního rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 4698/2024,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** vydat rozhodnutí, kterým se řízení vedené pod sp. zn. 4698/2024 končí, ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 22 210 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Petra Macha.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný příkazem ze dne 15. 4. 2024, č. j. DOP/21480-pesko 4698/2024, uznal žalobce vinným z přestupků, kterých se měl dopustit dne 3. 3. 2024 v 13:37 na dálnici D1 v km 150

ve směru jízdy na Brno tím, že překročil povolenou rychlost o 23 km/h a dále při předjíždění z levého do pravého jízdního pruhu nedal znamení o změně směru jízdy [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích]. Za tato jednání žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 4 000 Kč.

2. Dne 22. 4. 2024 podal žalobce prostřednictvím zástupce J. B. proti příkazu odpor. Ten byl podán jako příloha e-mailu podepsaná uznaným elektronickým podpisem; samotný e-mail nebyl uznaným elektronickým podpisem podepsán. Žalovaný pokračoval v řízení a rozhodnutím ze dne 3. 6. 2024, č. j. DOP/36605/2024-pesko /4698/2024, žalobce opětovně uznal vinným z výše uvedených přestupků, znovu mu uložil pokutu ve výši 4 000 Kč a navíc povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 17. 6. 2024 fikcí a dne 3. 7. 2024 nabylo právní moci.
3. Dne 2. 4. 2025 podal žalobce ke Krajskému úřadu Kraje Vysočina podnět k opatření proti nečinnosti. Měl za to, že po podání odporu žalovaný dosud ve věci meritorně nerozhodl. Krajský úřad rozhodnutím ze dne 23. 4. 2025, č. j. KUJI 38576/2025, ve zkráceném přezkumném řízení zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2024, č. j. DOP/36605/2024-pesko /4698/2024. Dospěl k závěru, že odpor nebyl podán v souladu s § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť e-mail nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem. Žalovaný tak k odporu neměl přihlížet. Rozhodnutí ze dne 3. 6. 2024 tudíž nemělo být vydáno, neboť původní příkaz nabyt právní moci dne 26. 4. 2024.
4. Žalobce se následně obrátil na žalovaného i na krajský úřad s žádostí o vydání rozhodnutí, byl však odkázán na pravomocný příkaz.

II. Podání účastníků

5. Žalobce namítl, že žalovaný byl po zásahu krajského úřadu povinen vydat nové rozhodnutí ve věci, neboť žalobcem podaný odpor byl opatřen elektronickým podpisem. S odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. II. ÚS 3042/12, žalobce argumentoval, že není rozhodné, zda je podepsána přímo e-mailová zpráva nebo příloha e-mailové zprávy. Požadavek krajského úřadu, aby byl opatřen elektronickým podpisem kromě samotného odporu též e-mail, jde nad rámec právní úpravy. Žalobce proto navrhl, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. DOP/21480/2024-pesko /4698/2024 ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě pouze uvedl, že dle rozhodnutí krajského úřadu byl vydaný příkaz uznán pravomocným a v řízení již nemělo být pokračováno.
7. K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2025, č. j. IV. ÚS 3261/24, s tím, že jeho závěry jsou aplikovatelné též na úpravu obsaženou ve správním řádu.

III. Posouzení věci

8. Krajský soud původně žalobu usnesením ze dne 17. 12. 2025, č. j. 31 A 84/2025-25, odmítl jako opožděnou. Ke kasační stížnosti žalobce však bylo toto usnesení zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2026, č. j. 8 As 11/2026-13, a věc byla krajskému soudu vrácena k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku nejen konstatoval včasnost žaloby, ale též krajský soud zavázal, aby se zabýval tím, zda žalobce podal platně odpor. Dle názoru Nejvyššího správního soudu totiž žalovaný nebyl nečinný

až do zrušení jeho rozhodnutí ze dne 3. 6. 2024, č. j. DOP/36605/2024-pesko /4698/2024, krajským úřadem. Od tohoto okamžiku však byl žalovaný postaven před dilema, zda má rozhodnout o podaném odporu, nebo zda naopak nemá ve věci činit žádné další kroky v souladu s právním názorem krajského úřadu. „Rozhodnutí žalovaného o přestupku dne 3. 6. 2024, následující po podání odporu, bylo reálně vydáno a poté bylo reálně zrušeno. Bude věcí meritorního posouzení krajského soudu, zda po jeho zrušení skutečně neměl žalovaný povinnost vydat rozhodnutí, jak by plynulo z právního názoru krajského úřadu, nebo takovou povinnost měl, pokud krajský soud z aplikace nálezu sp. zn. IV. ÚS 3261/24 na nyní posuzovanou věc shledá, že odpor byl podán platně.“

9. Krajský soud tedy pokračoval v řízení a zaměřil se (vázan výše uvedeným právním názorem) na otázku, zda žalobce podal řádně odpor proti příkazu žalovaného.
10. Žaloba je důvodná.
11. Podle § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
12. Citovaný § 37 odst. 4 správního řádu rozlišuje na jedné straně „elektronické podání“ (věta první), které staví naroveň podání písemnému a podání učiněnému ústně do protokolu, a na druhé straně podání učiněné „prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu“ (věta druhá), jež řadí mezi podání učiněná pomocí „jiného technického prostředku“ (stejně jako např. telefax nebo dálkopis), která musí být do 5 dnů potvrzena nebo doplněna některým ze způsobů uvedených ve větě první. Nebude-li tato podmínka splněna, nepůjde optikou interpretovaného ustanovení o podání, jež by bylo způsobilé přivodit v řízení jakékoli účinky. Z uvedeného vyplývá, že elektronickým podáním rozumí správní řád jen podání podepsané.
13. E-mailová zpráva je podáním učiněným prostřednictvím veřejné datové sítě (tak již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, publ. pod č. 2041/2010 Sb. NSS). Je-li proto podání učiněno prostřednictvím e-mailu bez použití podpisu, jde o podání učiněné pomocí jiných technických prostředků ve smyslu druhé věty § 37 odst. 4 správního řádu, jehož účinnost je podmíněna následným autorizačním úkonem (potvrzením či doplněním). Naopak podání učiněné prostřednictvím (řáděně) podepsaného e-mailu je pak logicky řádným elektronickým podáním ve smyslu první věty § 37 odst. 4 správního řádu.
14. Podepisování elektronického dokumentu elektronickým podpisem je upraveno v § 5 až § 7 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Tato úprava zahrnuje různé typy elektronických podpisů v závislosti na tom, kdo podepisovaným elektronickým dokumentem činí úkon nebo právně jedná, zda tak podepisující subjekt činí při výkonu své působnosti a vůči komu daný úkon směřuje. Pro nyní posuzovanou věc je však relevantní jen § 6 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož k podepisování elektronickým podpisem lze použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se činí úkon vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti. Uznávaným elektronickým podpisem je podle § 6 odst. 2 zákona č. 297/2016 Sb. zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis, tj. v obou

případech podpis založený na kvalifikovaném certifikátu, který vydává kvalifikovaná certifikační autorita, v případě kvalifikovaného elektronického podpisu navíc vytvářený na kvalifikovaném prostředku.

15. Podle názoru soudu pak není rozhodné, zda uznávaný elektronický podpis ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb. obsahuje e-mailová zpráva jako taková, neboť podstatný je uznávaný elektronický podpis samotného podání. E-mailová zpráva totiž může sloužit jen jako „nosič“, resp. obálka samotného podání, u níž se též nezkoumá, zda je nějak podepsána. Tento závěr potvrdil Ústavní soud v žalobcem zmiňovaném nálezu ze dne 11. 6. 2025, sp. zn. IV. ÚS 3261/24: *je-li podání ve věci samé opatřeno uznávaným elektronickým podpisem a zasláno e-mailem jako příloha, není již třeba, aby byl takovým podpisem opatřen samotný e-mail*. Přestože Ústavní soud uvedený závěr formuloval ve vztahu k § 42 odst. 2 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, je podle krajského soudu plně aplikovatelný i v podmínkách správního řízení, neboť úprava § 37 odst. 4 správního řádu je obdobná.
16. V nyní projednávané věci byl příkaz žalovaného doručen žalobci dne 17. 4. 2024. Dne 22. 4. 2024 byl žalovanému doručen odpor podaný zmocněncem žalobce prostřednictvím e-mailu, přičemž samotný odpor byl podepsán uznávaným elektronickým podpisem zmocněnce. Dne 23. 4. 2024 pak byla žalovanému doručena plná moc udělená žalobcem zmocněnci. Ve světle shora uvedeného výkladu je tak třeba podaný odpor považovat za řádný a včasný, neboť jde o podání učiněné v elektronické podobě podle § 37 odst. 4 věta první správního řádu. Názor krajského úřadu, že odpor nebyl podán v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu, je nesprávný. Jestliže krajský úřad na základě tohoto chybného názoru zrušil rozhodnutí žalovaného, ze dne 3. 6. 2024, č. j. DOP/36605/2024-pesko /4698/2024, pak bylo povinností žalovaného pokračovat v řízení a vydat nové rozhodnutí.
17. Lhůta pro vydání nového rozhodnutí počala žalovanému běžet dnem právní moci rozhodnutí krajského úřadu ve zkráceném přezkumném řízení ze dne 23. 4. 2025, č. j. KUJI 38576/2025. Toto rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 25. 4. 2025, nicméně dle ustáleného výkladu je proti rozhodnutí v přezkumném řízení možno podat odvolání (tak již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2010, č. j. 7 As 21/2010-232, publ. pod č. 2364/2011 Sb. NSS). Jelikož krajský úřad žalobce o této skutečnosti ve svém rozhodnutí nepoučil, činila lhůta pro podání odvolání dle § 83 odst. 2 správního řádu 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací lhůta tak skončila dne 24. 7. 2025 a rozhodnutí krajského úřadu nabylo právní moci dne 25. 7. 2025. Od tohoto dne začala žalovanému plynout zákonem stanovená lhůta pro vydání nového rozhodnutí v délce 60 dnů (§ 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení proti nim). Nové rozhodnutí ve věci tak mělo být vydáno do 23. 9. 2025, což se nestalo. Soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný je nečinný, a proto žalobě vyhověl.

IV. Závěr a náklady řízení

18. Na základě uvedených skutečností soud shledal žalobu důvodnou, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil nečinnému žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, k čemuž mu stanovil přiměřenou lhůtu.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. podle níž nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl plně úspěšný, a má proto právo na náhradu nákladů řízení vůči

žalovanému. Náklady žalobce jsou tvořeny odměnou jeho zástupce za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, kasační stížnost) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přičemž mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby činí částku 4 620 Kč [§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu]. Soud žalobci nepřiznal odměnu jeho zástupce za repliku k vyjádření žalovaného. Soud žalobce k tomuto úkonu nevyzýval a jeho obsahem je v zásadě pouze aplikace nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2025, sp. zn. IV. ÚS 3261/24, na projednávanou věc. Tento nález však byl veřejně znám již v době podání žaloby a žalobci nic nebránilo, aby jej uvedl v samotné žalobě. Náklady spojené s podanou replikou proto soud nepovažuje za účelně vynaložené. Dále žalobci náleží náhrada hotových výdajů jeho zástupce v paušální výši 450 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). K tomu soud připočetl zaplacené soudní poplatky za žalobu ve výši 2 000 Kč a za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Celkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží částka ve výši 22 210 Kč. Soud žalovanému uložil zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám zástupce žalobce v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 20. května 2026

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu